

ното към България русско правителство, съ което сте улѣс-
нявали неприятелскитѣ постѣпки спрямо отечеството ни; 2) Въ
извършване съ прѣдварително съставено съзаклятие пригото-
вителни дѣйствия, съ цѣль за лишение отъ живота Н. Ц. Ви-
сочество, но не изпълнели по независящи отъ васъ причини;
и, 3) Въ въоръжаване жителитѣ на държавата и подбужда-
нието имъ на смущения и убийства, насочени да прѣдизвикатъ
измѣнение на сѣществующия държавенъ строй, които смущения
и убийства сж имали едно начало на изпълнение съ убийството
на министра г. Бѣлча.

Признавате ли се въ това за виновенъ?

Подс. Миларовъ: По първий пунктъ, че съмъ влизалъ
въ споразумѣния и сплѣтни съ Русия, не се признавамъ за
виновенъ; по вторий пунктъ, въ който се обвинявамъ въ съза-
клятие съ цѣль за лишаване отъ животъ Негово Царско Ви-
сочество, тоже не се признавамъ за виновенъ; по третий пунктъ
въ който се обвинявамъ, въ въоръжаване жителитѣ на държа-
вата и подбужданието имъ на смущение и убийства, насочени да
прѣдизвикатъ измѣнение на сѣществующия държавенъ строй,
сѣвсѣмъ не се признавамъ за виновенъ.

— Не желаете ли да разкажете нѣщо по дѣлото на
сѣда?

— Всичко, каквото има да кажа по дѣлото има го на-
писано въ книжата и дневника, както, ако има щастие, ще го
прѣдставя сѣвсѣмъ ясно съ помощта на защитника ми Помя-
нова, само трѣбва лично да се срѣщна съ него, а до то-
гава моля да потърпите малко.

Прокурора: Г. Миларовъ, вие казахте, че всичко, каквото
имате да кажете, е писано въ дневника и книжата.

Подс. Миларовъ: Да.

— Какво има писано въ дневника, можете ли ми каза?

— Азъ имамъ честъ да заявя на сѣда, че днесъ не
съмъ приготвенъ да отговарямъ. Има нѣкои мотиви, които
хичъ не се спомѣнуватъ въ обвинителния актъ. Заради това
моля г. Прокурора и г-да сѣднитѣ, да ми се позволи да
се приготвя и тогава безъ много расправи ще ви расправя
всичко нагледно, отъ което ще се увѣрите, че азъ не съмъ
виновенъ въ нищо.